

Ὅπως δήποτε, ἀρίνontes κατὰ μέρος τὸ χρονολογικὸν ζήτημα, πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ σοφὸς καθηγητὴς διὰ τὰς πρὸς τοὺς ξένους ἀρχαιολογικὰς αὐτοῦ ὑπηρεσίας εἶναι ἄξιος νὰ ὀνομασθῇ «ὁ Οἰκονομόπουλος τῶν ἑλληνικῶν ἀρχαιοτήτων».

* *

Ἐπίσης ἀστεία διάψευσις εἶναι ἡ τοῦ γραφείου τῶν Πρωτοδικῶν, κατηγορηθέντος ὑπὸ τῆς αὐτῆς «Ἐφημερίδος» ὅτι συντηρεῖ ἑκατὸν τριάκοντα ὑπαλλήλους καὶ δικαιολογουμένους ἐν τῷ «Νεολόγῳ» ὡς ἀκολούθως «Τοῦτο εἶναι ψευδέστατον, διότι μόνον ἐξήκοντα τρεῖς ὑπάλληλοι ἐργάζονται».

* *

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταξὺ Ὑπουργοῦ καὶ πειναλέου θεσιθῆρα ἠκούσθη ὁ κατωτέρω διάλογος.

Ὑπουργός. Ἐλα αὔριον νὰ λάβῃς ἀπάντησιν.

Θεσιθῆρας. Ποίαν ὥραν;

Ὑπουργός. Μετὰ τὸ γεῦμα.

Θεσιθῆρας. Τοιαύτη ὥρα δι' ἐμὲ μέχρις οὐ μὲ διορίσατε δὲν ὑπάρχει.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

Νεοελληνισμοὶ

Εἰς τὰς σπουδαιότερας θέσεις τῆς πολιτείας καλοῦνται σήμερον κενὰ νοδὸς καὶ ΒΑΛΑΝΤΙΟΥ κεφαλαί.

«Λαός».

Ἀπὸ τῆς 87^{ης} τοῦ παρόντος μηνὸς ἡ ἐνταῦθα «Ἀθηναϊκὴ Λέσχη» ἔκαμιν ἐναρξίν τῶν ΕΡΓΑΣΙΩΝ αὐτῆς.

«Ἀλήθεια»,

Εἰς διαφόρους ἐπαρχίας ἐγένοντο λιτανεῖαι ὅπως ἐπέληθον βροχή. Ἄλλὰ πῶς θέλομεν νὰ εἰσακούσῃ ὁ Ὑψιστος τὰς δεήσεις ἡμῶν, ἀφοῦ τοὺς ἀρχιερεῖς ἔκαθίσταμεν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ κατηγορουμένου;

«Πρωῖνός Κήρυξ».

Ἡ ἀνομβρία ἐξακολουθεῖ νὰ μαστίζῃ τὸ Αἰγίόν μας, καὶ αἱ λιτανεῖαι δὲν μᾶς ὠφέλησαν, διότι παρ' ἡμῖν ὑπάρχουν ἄνθρωποι τινες ἀνόητοι καὶ μικρὰς καταγωγῆς, οἵτινες ἀμφισβητοῦν τὴν ὑπαρξίν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Κορύμβη».

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Τεργέστης τὸ ἀκόλουθον ἀνέκδοτον.

Ἡ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δικαιοσύνη, τὸ Χριστιανιλίχη, καὶ ὁ Μπαμπὰ Μουσταφᾶς.

Ἡτό τις Μπαμπὰς Μουσταφᾶς ἐν τῷ Πατριαρχείῳ ὡς καβάσης, μεταφέρων ἐκ τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Ὑ. Πύλιν τὰ ἔγγραφα καὶ τὰνάπαλιν. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτον ἐξυπνος, ἀστεῖος καὶ τιμιώτατος, ἐπαξίως λοιπὸν ἔχαιρε τὴν ἀγάπην τῶν Συνοδικῶν, οἵτινες καὶ εἰς τὴν τράπεζάν των τὸν ἐκάλουν πολλάκις.

Ἡμέραν τινά, ἐνῶ οἱ Συνοδικοὶ συνεγευμάτιζον, ἠρωτήθη ὁ Μπαμπὰ Μουσταφᾶς παρὰ τοῦ ἀγίου Προύσης, ὅποιαν ἰδέαν ἐσχημάτισεν ὑπηρετῶν ἐπὶ πεντήκοντα σχεδὸν ἔτη ἐν τῷ Πατριαρχείῳ. «Βίλικρινῶς σὰς λέγω, ἀπεκρίθη αὐτῷ, ὅτι ὄλα Σας εἶναι καλὰ, ἀλλὰ τὸ χριστιανιλίχη Σὰς τὰ χαλᾶ ὄλα...» «Καὶ τί λοιπὸν ἐννοεῖς, τοῦ εἶπεν ὁ ἅγιος Προύσης, νὰ τουρκέψωμεν;» «Ὁχι, εἶπεν ὁ Μπαμπὰς, ἰδοῦ τί ἐννοῶ μὲ τὸ χριστιανιλίχη ἀποστέλλεται π. χ. παρὰ τῆς κοινότητος Σμύρνης ἀναφορὰ κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου διὰ λόγους παρεκτροπῆς, σιμωνίας ἢ ἄλλης τινὸς ἀχρειότητος. Ἀμέσως μεθ' ὄλης τῆς ἀπαιτουμένης δραστηριότητος ἐξετάζεται, ἀνακρίνεται, καὶ φανερώνεται ἡ ἀλήθεια, ἥτις καταδικάζει τὸν ἀρχιεπίσκοπον εἰς παῦσιν ἢ ἐξόριαν ἢ καθαίρεσιν. Ἐλπίσει μόνον νὰ γείνη ἡ ἀπόφασις καὶ ἡ ἐκτέλεσις. Τὴν δὲ ἡμέραν τῆς συνελεύσεως τῆς I. Συνόδου, ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ γραμματέως ἡ ἀπόφασις, παρουσιάζεται δὲ καὶ ἡ ἐκτελεστικὴ πράξις, ἵνα ὑπογραφῇ καὶ ἐκδοθῇ πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἄλλ' αἴφνης ἀνίσταται ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ ὁ ἅγιος Καισαρείας, στρέφεται πρὸς τὸν Πατριάρχην, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει: «Παναγιώτατε εἰμῆθα χριστιανοὶ, πρέπει νὰ μιμώμεθα τὸν ἀνεξίτητον Ἰησοῦν, πρέπει νὰ συγχωρῶμεν, εἰς ἐστὶν ἀναμάρτητος, ὁ δὲ ἐνοχος οὗτος, οὔτε ὁ πρῶτος οὔτε ὁ ἔσχατος. Κατόπιν αὐτοῦ καὶ ὁ ἅγιος Ἐφέσου, καὶ ὁ Ἄρτης καὶ ὁ ἄλλος καὶ ὁ ἄλλος ταῦτὰ προτείνουσιν. Ὅταν δὲ φθάσετε εἰς τὴν ψηφοφορίαν, οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν τολμᾷ νὰ εἰπῇ ὄχι, ἀλλ' ὄλοι ὁμοφώνως μερχαμέτι, μερχαμέτι, καὶ οὕτως ἀποβαίνει ματαία καὶ ἡ ἐξέτασις καὶ ἡ ἀνάκρισις. Δὲν ἔχω λοιπὸν δίκαιον, Σεβασμιώτατοι;» προσέθηκεν ὁ πίστος Μπαμπὰ Μουσταφᾶς, οἱ δὲ... ἐσιώπησαν. Ἄς ἀντικαταστήσῃ σήμερον τὸν Μπαμπὰν Μουσταφᾶν, ὁ Ἄσμοδαῖος, ἀλλὰ πρὶν τὸ χριστιανιλίχη ὑπερισχύσῃ.

Ταῦτα εἰς φίλος ὑμῶν.

Τεργέστη 42[25] Μαρτίου 1876